

Beslutningsforslag nr. B 52. Fremsat den 25. januar 1989 af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen)

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks ratifikation af traktat mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne, undertegnet i Berlin den 14. september 1988

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den i Berlin den 14. september 1988 undertegnede traktat mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne.

TRAKTAT

mellem Kongeriget Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne

Kongeriget Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik, som har besluttet at fastlægge grænselinien for kontinentalsoklen mellem de to stater, og som samtidig ønsker at fastlægge grænselinien mellem de to staters fiskerizoner,

i den hensigt at udvikle deres gensidige forbindelser og deres samarbejde i overensstemmelse med principperne i Slutakten fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Grænselinien mellem de områder af kontinentalsoklen og de fiskerizoner, over hvilke Kongeriget Danmark respektive Den Tyske Demokratiske Republik udøver højhedsret for så vidt angår udforskning og udnyttelse af naturforekomster, skal trækkes ved rette linier (geodætiske linier) mellem følgende punkter i den angivne rækkefølge:

Punkt 1.	54°21'53"4 N	11°40'14"7 E
Punkt 2.	54°22'00"5 N	11°56'25"6 E
Punkt 3.	54°24'39"9 N	12°06'43"5 E
Punkt 4.	54°41'15"9 N	12°26'35"7 E
Punkt 5.	54°45'49"7 N	12°44'59"9 E
Punkt 6.	54°50'01"7 N	12°56'02"4 E
Punkt 7.	55°00'30"2 N	13°08'53"1 E
og		
Punkt 8.	54°57'44"8 N	13°59'34"2 E
Punkt 9.	54°48'45"0 N	14°10'22"0 E
Punkt 10.	54°48'45"0 N	14°24'51"0 E
Punkt 11.	54°39'30"0 N	14°24'51"0 E
Punkt 12.	54°32'10"4 N	14°38'12"2 E

Koordinaterne for grænselinien punkter er defineret i geografisk bredde og længde i henhold til koordinatsystemet: Europæisk Datum, 1. revision 1950 (E.D. 50).

Grænselinien er indtegnet på det kort, som er

VERTRAG

zwischen dem Königreich Dänemark und der Deutschen Demokratischen Republik über die Abgrenzung des Festlandssockels und der Fischereizonen

Das Königreich Dänemark und die Deutsche Demokratische Republik, entschlossen, die Grenzlinie für den Festlandsockel zwischen beiden Staaten festzulegen, in dem Wunsch, gleichzeitig die Grenzlinie zwischen den Fischereizonen beider Staaten festzulegen, in der Absicht, ihre gegenseitigen Beziehungen und ihre Zusammenarbeit in Übereinstimmung mit den Prinzipien der Schlußakte der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa zu entwickeln, haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

Die Grenzlinie zwischen den Festlandsockelanteilen und den Fischereizonen, über die das Königreich Dänemark und die Deutsche Demokratische Republik souveräne Rechte in bezug auf die Erforschung und Ausbeutung der natürlichen Ressourcen ausüben, wird durch gerade Linien (geodätische Linien) zwischen den folgenden Punkten in der angegebenen Reihenfolge:

Punkt 1.	54°21'53"4 N	11°40'14"7 E
Punkt 2.	54°22'00"5 N	11°56'25"6 E
Punkt 3.	54°24'39"9 N	12°06'43"5 E
Punkt 4.	54°41'15"9 N	12°26'35"7 E
Punkt 5.	54°45'49"7 N	12°44'59"9 E
Punkt 6.	54°50'01"7 N	12°56'02"4 E
Punkt 7.	55°00'30"2 N	13°08'53"1 E
und		
Punkt 8.	54°57'44"8 N	13°59'34"2 E
Punkt 9.	54°48'45"0 N	14°10'22"0 E
Punkt 10.	54°48'45"0 N	14°24'51"0 E
Punkt 11.	54°39'30"0 N	14°24'51"0 E
Punkt 12.	54°32'10"4 N	14°38'12"2 E

bestimmt.

Die Koordinaten der Punkte der Grenzlinie sind in geographischer Breite und Länge im Koordinatensystem Europäisches Datum, 1. Ausgleichung 1950 (E.D. 50), bestimmt.

Die Grenzlinie ist auf der diesem Vertrag

vedlagt denne traktat, og som udgør en del af traktaten.

Artikel 2

De kontraherende parter har til hensigt endeligt at fastlægge koordinaterne for de punkter på den i artikel 1 nævnte grænselinie mellem Kongeriget Danmarks og Den Tyske Demokratiske Republiks kontinentalsokkelområder og fiskerizoner, som er skæringspunkter for grænselinierne for nabostaternes kontinentalsokkelområder og fiskerizoner, efter aftale med de pågældende stater.

Artikel 3

Såfremt det konstateres, at naturforekomster på havbunden eller i dennes undergrund strækker sig på begge sider af grænselinien mellem Kongeriget Danmarks og Den Tyske Demokratiske Republiks kontinentalsokkelområder eller befinder sig på en af staternes kontinentalsokkelområde og helt eller delvist vil kunne udvindes fra den anden stats område, skal de kontraherende parter forud for påbegyndelsen af udnyttelsen efter anmodning fra en af de kontraherende parter indlede forhandlinger med det formål at nå til enighed om vilkårene for udnyttelsen af disse naturforekomster.

Artikel 4

Bestemmelserne i denne traktat påvirker på ingen måde den retlige status for de over kontinentalsoklen liggende farvande eller luftrummet over disse farvande.

Artikel 5

I overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers Pagt skal denne traktat registreres i De forenede Nationers Sekretariat.

Artikel 6

Denne traktat skal ratificeres. Udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne skal finde sted i København.

Traktaten træder i kraft den dag, ratifikationsinstrumenterne udveksles.

beifügten Karte eingezeichnet, die Bestandteil dieses Vertrages ist.

Artikel 2

Die Vertragspartner beabsichtigen, die endgültigen Koordinaten für diejenigen Punkte der in Artikel 1 genannten Grenzlinie zwischen den Festlandsockelanteilen und den Fischereizonen des Königreiches Dänemark und der Deutschen Demokratischen Republik, die Schnittpunkte der Grenzlinien zwischen den Festlandsockelanteilen und Fischereizonen anderer Staaten sind, mit den betreffenden Staaten vertraglich zu vereinbaren.

Artikel 3

Wird festgestellt, daß sich natürliche Ressourcen auf dem Meeresboden oder im Meeresuntergrund auf beiden Seiten der Grenzlinie der Festlandsockelanteile des Königreiches Dänemark und der Deutschen Demokratischen Republik erstrecken oder sich auf dem Festlandsockelanteil eines der Staaten befinden und ganz oder teilweise aus dem Festlandsockelanteil des anderen Staates gewonnen werden können, werden beide Vertragspartner vor Beginn der Ausbeutung auf Ersuchen eines der Vertragspartner Verhandlungen mit dem Ziel aufnehmen, die Bedingungen der Ausbeutung dieser natürlichen Ressourcen zu vereinbaren.

Artikel 4

Die Bestimmungen dieses Vertrages betreffen nicht den Rechtsstatus der über dem Festlandsockel befindlichen Gewässer und des Luftraumes über diesen Gewässern.

Artikel 5

Dieser Vertrag wird in Übereinstimmung mit Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen beim Sekretariat der Vereinten Nationen registriert.

Artikel 6

Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation. Der Austausch der Ratifikationsurkunden findet in Kopenhagen statt.

Der Vertrag tritt am Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Udfærdiget i Berlin den 14. september 1988 i to originaleksemplarer på dansk og tysk, idet begge tekster har samme gyldighed.

For Kongeriget Danmark

Poul Schlüter

For Den Tyske Demokratiske Republik

E. Honecker

Ausgefertigt in Berlin am 14. September 1988 in zwei Originalen, jedes in dänischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen gültig sind.

Für das Königreich Dänemark

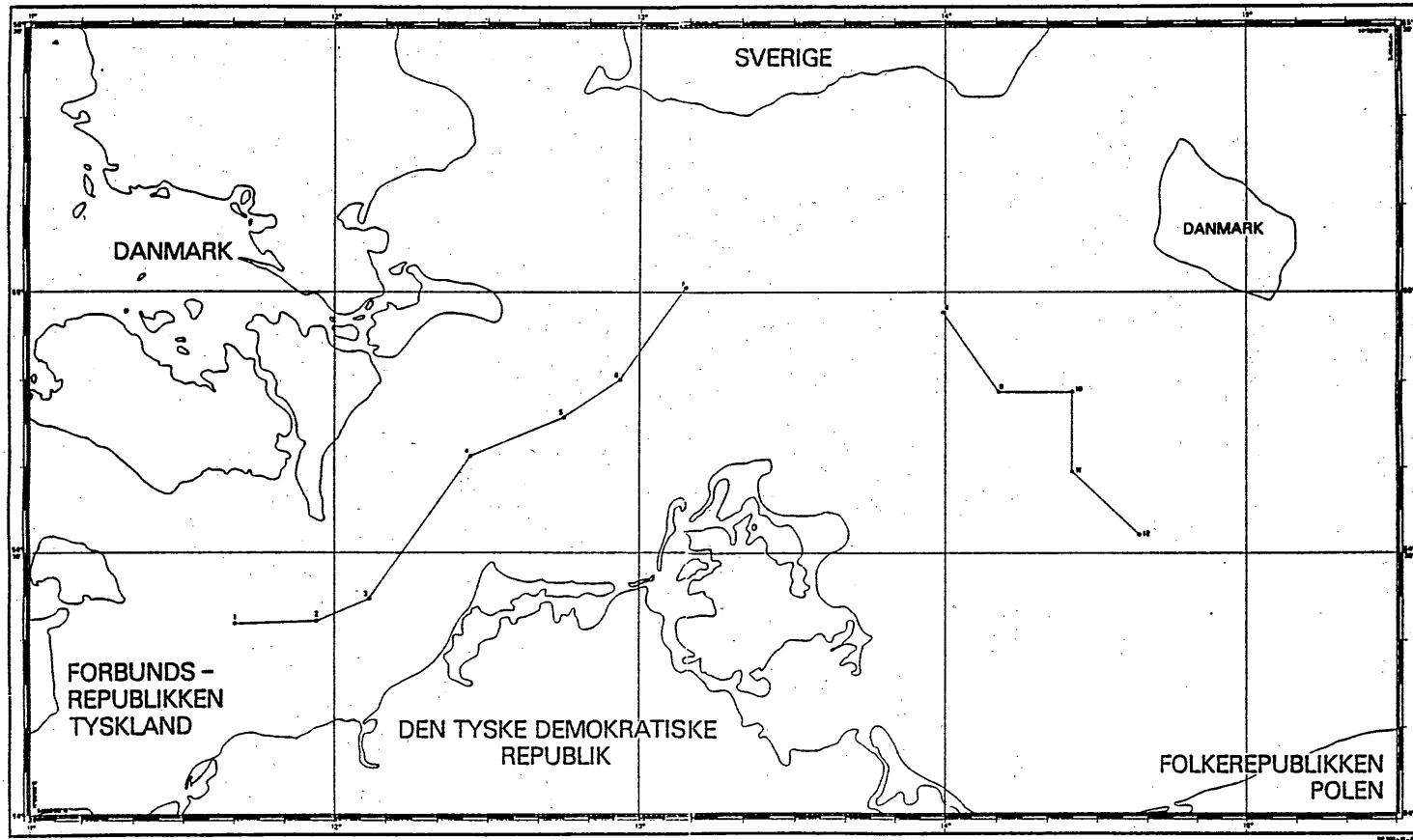
Poul Schlüter

Für die Deutsche
Demokratische Republik

E. Honecker

BILAG

Traktat mellem Kongeriget Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik
om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne. 14. Sept. 1988.

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning

I. Afgrænsningsforhandlingerne mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik

Spørgsmålet om fastlæggelsen af den maritime afgrænsning i Østersøen mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik (DDR) blev aktualiseret i 1985 som følge af de mellem Danmark og DDR året forinden indledte drøftelser om etablering af et formaliseret samarbejde mellem de to lande vedrørende forureningsbekæmpelse i Østersøen. Efter en første sonderende drøftelse af afgrænsningsspørgsmålet i Berlin i december 1986 indledtes de egentlige afgrænsningsforhandlinger på et møde i København i august 1987. Efter yderligere tre forhandlingsrunder – skiftevis i Berlin og i København – lykkedes det under de afsluttede forhandlinger i København medio april 1988 at opnå enighed om fastlæggelsen af grænselinien mellem Danmarks og DDR's kontinentalsokkelområder og fiskerizoner.

Ved traktaten fastlægges den maritime afgrænsning over for DDR endeligt, idet der fastlægges en fælles grænselinie for de to landes respektive kontinentalsokkelområder og fiskerizoner. Afgrænsningen falder i to dele, jf. det som bilag til traktaten vedlagte kort: En vestlig del i farvandet syd og sydøst for Lolland, Falster og Møn og en østlig del sydvest for Bornholm. Grænselinien er således afbrudt i farvandet mellem Sverige og DDR, som i juni 1978 indgik en aftale om afgrænsningen af deres respektive kontinentalsokkelområder og fiskerizoner. Den endelige fastlæggelse af endepunkterne for grænselinien mellem Danmark og DDR (de såkaldte tripunkter hvor grænselinien mødes med grænselinierne over for tredje-lande) vil finde sted efter nærmere aftale med henholdsvis Forbundsrepublikken Tyskland, Sverige og Polen, jf. afgrænsningstraktatens art. 2.

Under afgrænsningsforhandlingerne var det forståelsen mellem parterne, at den aftalte grænselinie skulle være en forhandlingslinie, som ikke byggede på noget bestemt afgrænsningsprincip. Fra forhandlingernes begyndelse

var der enighed om, at grænselinien i den vestlige del af afgrænsningen burde have et forløb, som deler farvandsområdet ligeligt mellem de to lande. For så vidt angår den østlige del af afgrænsningen – d.v.s. over for Bornholm – ønskede man fra dansk side, at den samme delingsnorm skulle være gældende, medens DDR som udgangspunkt indtog den holdning, at Bornholm som følge af sin karakter af en ø med en efter DDR's opfattelse isoleret beliggenhed i forhold til det øvrige Danmark ikke burde have fuld vægt i afgrænsningen, som snarere burde foretages på grundlag af en proportionalitetsberegning baseret på de over for hinanden liggende kysters længde. I løbet af forhandlingerne lykkedes det at nærme de modstående synspunkter til hinanden med det resultat, at der opnåedes enighed om en grænselinie, som i den vestlige del følger midtlinien mellem de to lande, og i den østlige del over for Bornholm ligeledes går langs midtlinien, bortset fra en afvigelse på grænselinien midterstykke i form af et hak ind over en del af den såkaldte Adler Grund. Denne afvigelse berører ikke væsentlige danske råstof- og fiskerimæssige interesser i området. De allerede givne danske tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter ved Bornholm berøres således ikke af grænse-dragningen, og kan derfor nu forlænges.

Af hensyn til visse danske interesser i fortsat udvinding af ral i området ved Adler Grund samt ud fra ønsket om at kunne tildele hinanden gensidige fiskerirettigheder, blev parterne enige om, at der skulle indgås visse tillægsaftaler herom, jf. den i tilslutning til undertegnelsen af afgrænsningstraktaten undertegnede fælleserklæring, som er optrykt som bilag 1. Der henvises endvidere til den som bilag 2 gengivne forståelse mellem Danmarks og DDR's delegationer vedrørende den videre procedure, som blev udfærdiget i forbindelse med forhandlingernes afslutning i København den 15. april 1988. Af denne forståelses pkt. 3 fremgår det, at fiskerijurisdiktionen i området skal udøves i overensstemmelse med traktatens bestemmel-

ser fra traktatens undertegnelse at regne, d.v.s. fra den 14. september 1988.

Det opnåede resultat af afgrænsningsforhandlingerne med DDR må betragtes som tilfredsstillende, set i forhold til udviklingen i de senere års havretlige praksis i afgrænsningssager vedrørende øer beliggende over for fastlande, som er gået i retning af ikke at tilkende sådanne øer fuld vægt (d.v.s. midtlinjegrænser), men fastlægge grænselinier, hvorved der under hensyntagen til alle relevante omstændigheder i den konkrete afgrænsningssag opnås rimelige løsninger.

II. Traktaten mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik

a. Almindelige bemærkninger

Ved traktaten fastlægges afgrænsningen såvel for kontinentalsoklen som for fiskerizonerne mellem de to lande. Der henvises i traktatens præambel til parternes hensigt om at udvikle deres gensidige forbindelser og deres samarbejde i overensstemmelse med principperne i Slutakten fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

b. Traktatens enkelte bestemmelser

Artikel 1

Artikel 1 fastlægger koordinaterne for afgrænsningen af de to landes respektive kontinentalsokkelområder og fiskerizoner, d.v.s. fastlægger grænsen for de områder, hvorover de to lande har eksklusiv kompetence til at udforske og udnytte havets og undergrundens naturrigdomme og udøve jurisdiktion i så henseende. Afgrænsningen består af følgende to grænselinier: en vestlig grænselinie i farvandet syd for Lolland, Falster og Møn (punkt 1-7) og en østlig grænselinie sydvest for Bornholm (punkt 8-12).

Grænselinien er indtegnet på det kort, som er vedlagt traktaten, og som udgør en del af den.

Artikel 2

Artikel 2 fastslår, at det er parternes hensigt endeligt at fastsætte koordinaterne for tripunkterne mellem Danmark, DDR og de respektive tredjelande, d.v.s. Forbundsrepublikken Tyskland, Polen og Sverige, efter aftale med de pågældende lande.

Artikel 3

I overensstemmelse med sædvanlig international praksis i afgrænsningsaftaler bestemmes det i artiklen, at parterne efter anmodning fra en af dem skal indlede forhandlinger med det formål at nå til enighed om vilkårene for udnyttelsen af eventuelle grænseoverskridende naturforekomster, d.v.s. sammenhængende forekomster af f.eks. olie eller gas, der ligger på begge sider af den aftalte grænselinie.

Artikel 4

Artikel 4 indeholder ligeledes i overensstemmelse med international praksis en bestemmelse om, at traktatens bestemmelser ikke berører den retlige status for de over kontinentalsoklen liggende farvande eller luftrummet over disse farvande.

Artikel 5

Artikel 5 indeholder en sædvanlig bestemmelse om, at traktaten skal registreres hos De forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 6

Artikel 6 indeholder et ratifikationsforbehold og bestemmer, at ratifikationsinstrumenterne skal udveksles i København.

Traktaten vil træde i kraft den dag, hvor ratifikationsinstrumenterne udveksles. I overensstemmelse med den i bilag 2 gængs forståelse mellem de to forhandlingsdelegationer, udfærdiget i forbindelse med forhandlingernes afslutning i København den 15. april 1988, skal fiskerijurisdiktionen i området dog udøves i overensstemmelse med traktatens bestemmelser fra datoen for traktatens undertegnelse, d.v.s. fra den 14. september 1988.

III. Fælleserklæringen om indgåelse af visse tillægsaftaler vedrørende raludvinding og fiskeri

I en i forbindelse med undertegnelsen af traktaten underskrevet fælleserklæring, (jf. bilag 1) fastslås det, at der snarest muligt skal indgås tillægsaftaler dels mellem Danmark og DDR om udforskning og udvinding af ral inden for begge staters kontinentalsokkelandele i området ved Adler Grund, dels mellem De Europæiske Fællesskaber og DDR om bl.a. gensidige fiskerirettigheder, forvaltningen af fælles fiskebestande samt økonomisk og videnskabeligt samarbejde på fiskeriområdet.

Bilag 1**Fælleserklæring**

I forbindelse med undertegnelsen den 14. september 1988 af traktaten om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne mellem Kongeriget Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik blev det aftalt snarest muligt at indgå følgende tillægsaftaler:

En langfristet aftale mellem regeringerne i Kongeriget Danmark og i Den Tyske Demokratiske Republik om udforskning og udvinding af ral inden for begge staters kontinentalsokkelandele i området ved Adler Grund.

En langfristet aftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Den Tyske Demokratiske Republiks regering om blandt andet gensidige fiskerirettigheder, forvaltningen af fælles bestande samt økonomisk og videnskabeligt samarbejde på fiskeriområdet.

Berlin, den 14. september 1988.

For Kongeriget Danmark

Poul Schlüter

For Den Tyske
Demokratiske Republik

E. Honecker

Gemeinsame Erklärung

Im Zusammenhang mit der Unterzeichnung des Vertrages über die Abgrenzung des Festlandssockels und der Fischereizonen zwischen dem Königreich Dänemark und der Deutschen Demokratischen Republik am 14. September 1988 wurde vereinbart, die folgenden Zusatzabkommen sobald wie möglich abzuschließen:

Ein langfristiges Abkommen zwischen den Regierungen des Königreiches Dänemark und der Deutschen Demokratischen Republik über die Erkundung und Ausbeutung von Kiessanden im Bereich der Festlandssockelanteile beider Staaten im Gebiet des Adlergrundes.

Ein langfristiges Abkommen zwischen der Europäischen Gemeinschaft und der Regierung der Deutschen Demokratischen Republik, unter anderem über gegenseitige Fangrechte, die Bewirtschaftung gemeinsamer Bestände und die ökonomische und wissenschaftliche Zusammenarbeit auf dem Gebiet der Fischerei.

Berlin, den 14. September 1988.

Für das
Königreich Dänemark

Poul Schlüter

Für die Deutsche
Demokratische Republik

E. Honecker

**Forståelse mellem
Danmarks og Den Tyske Demokratiske Republiks delegationer
vedrørende den videre procedure**

1. Under forhandlingerne i København den 14.-15. april 1988 blev der opnået enighed om teksten til en traktat mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne, som skal undertegnes i forbindelse med den danske statsminister, Hr. Poul Schlüters besøg hos generalsekretær, Hr. Erich Honecker i Berlin den 13.-14. september 1988. Traktaten skal ratificeres og træder i kraft ved udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne, som skal finde sted i København.

2. Der blev endvidere opnået enighed om teksten til en fælleserklæring, som skal undertegnes i forbindelse med undertegnelsen af ovennævnte traktat.

3. Det var forståelsen mellem de to delegationsledere, at den grænselinie, som er beskrevet i artikel 1 i ovennævnte traktat om afgrænsningen af kontinentalsoklen og fiskerizonerne, skal finde anvendelse for så vidt angår udøvel-

sen af fiskerijurisdiktion fra datoen for undertegnelsen af traktaten (d.v.s. forinden traktaten formelt er trådt i kraft ved udvekslingen af ratifikationsinstrumenterne).

4. Det var forståelsen, at der skal indgås en langfristet aftale mellem Danmark og Den Tyske Demokratiske Republik om påbegyndelsen af udforsknings- og udvindingsaktiviteter ved Adler Grund. Beslutningen vedrørende de endelige udnyttelseskvoter kan først træffes på grundlag af resultatet af udforskningen.

Indtil udforskningsaktiviteterne er blevet afsluttet, skal der opnås enighed om hvilke foreløbige kvoter og udnyttelsesvilkår, der skal gælde.

5. De kommende forhandlinger om de aftaler, hvis indgåelse fortsat udestår, vil blive ført i den samme forstående ånd hos begge parter, og være præget af gensidig kompromisvilje samt tage alle de relevante omstændigheder, som følger af afgrænsningstraktaten, i betragtning.

Beslutningsforslag nr. B 53. Fremsat den 25. januar 1989 af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen)

Forslag til folketingsbeslutning
om Danmarks ratifikation af Europaråds-konventionen
af 26. november 1987 til Forebyggelse af Tortur
og Umenneskelig eller Vanærende
Behandling eller Straf

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den i Europarådet i Strasbourg den 26. november 1987 undertegnede Europæiske Konvention til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf.

Oversættelse

**EUROPEAN CONVENTION
FOR THE PREVENTION OF
TORTURE AND INHUMAN
OR DEGRADING
TREATMENT OR
PUNISHMENT**

**CONVENTION
EUROPÉENNE POUR LA
PRÉVENTION DE LA
TORTURE ET DES PEINES
OU TRAITEMENTS
INHUMAINS OU
DÉGRADANTS**

**EUROPÆISK
KONVENTION TIL
FOREBYGGELSE AF
TORTUR OG
UMENNESKELIG ELLER
VANÆRENDE
BEHANDLING ELLER
STRAF.**

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Having regard to the provisions of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;

Recalling that, under Article 3 of the same Convention, "no one shall be subjected to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment";

Noting that the machinery provided for in that Convention operates in relation to persons who allege that they are victims of violations of Article 3;

Convinced that the protection of persons deprived of their liberty against torture and inhuman or degrading treatment or punishment could be strengthened by non-judicial means of a preventive character based on visits,

Have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

There shall be established a European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (herein-

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires de la présente Convention,

Vu les dispositions de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales;

Rappelant qu'aux termes de l'article 3 de la même Convention, «nul ne peut être soumis à la torture ni à des peines ou traitements inhumains ou dégradants»;

Constatant que les personnes qui se prétendent victimes de violations de l'article 3 peuvent se prévaloir du mécanisme prévu par cette Convention;

Convaincus que la protection des personnes privées de liberté contre la torture et les peines ou traitements inhumains ou dégradants pourrait être renforcée par un mécanisme non judiciaire, à caractère préventif, fondé sur des visites,

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE I

Article 1

Il est institué un Comité européen pour la prévention de la torture et des peines ou traitements inhumains ou dégradants (ci-après dénommé: «le

Under hensyntagen til bestemmelserne i Konventionen til Beskyttelse af Menneskerettigheder og Grundlæggende Frihedsrettigheder:

i betragtning af artikel 3 af samme konvention, hvorefter »ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf« ;

idet de bemærker sig, at mekanismerne oprettet under nævnte konvention kan anvendes i forhold til personer, der påstår, at de er ofre for krænkelse af artikel 3;

overbeviste om, at beskyttelsen af personer berøvet deres frihed mod tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf kunne styrkes ved ikke-juridiske midler af forebyggende karakter på grundlag af besøg, er de underskrivende regeringer, der er medlemmer af Europarådet, blevet enige om følgende:

KAPITEL I

Artikel 1

Der oprettes en Europæisk Komité til Forebyggelse af Tortur og Umenneskelig eller Vanærende Behandling eller Straf (herefter omtalt som 'Komité-

after referred to as "the Committee"). The Committee shall, by means of visits, examine the treatment of persons deprived of their liberty with a view to strengthening, if necessary, the protection of such persons from torture and from inhuman or degrading treatment or punishment.

Article 2

Each Party shall permit visits, in accordance with this Convention, to any place within its jurisdiction where persons are deprived of their liberty by a public authority.

Article 3

In the application of this Convention, The Committee and the competent national authorities of the Party concerned shall co-operate with each other.

CHAPTER II

Article 4

1. The Committee shall consist of a number of members equal to that of the Parties.

2. The members of the Committee shall be chosen from among persons of high moral character, known for their competence in the field of human rights or having professional experience in the areas covered by this Convention.

3. No two members of the Committee may be nationals of the same State.

4. The members shall serve in their individual capacity, shall be independent and impartial, and shall be available to serve the Committee effectively.

Comité»). Par le moyen de visites, le Comité examine le traitement des personnes privées de liberté en vue de renforcer, le cas échéant, leur protection contre la torture et les peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Article 2

Chaque Partie autorise la visite, conformément à la présente Convention, de tout lieu relevant de sa juridiction où des personnes sont privées de liberté par une autorité publique.

Article 3

Le Comité et les autorités nationales compétentes de la Partie concernée coopèrent en vue de l'application de la présente Convention.

CHAPITRE II

Article 4

1. Le Comité se compose d'un nombre de membres égal à celui des Parties.

2. Les membres du Comité sont choisis parmi des personnalités de haute moralité, connues pour leur compétence en matière de droits de l'homme ou ayant une expérience professionnelle dans les domaines dont traite la présente Convention.

3. Le Comité ne peut comprendre plus d'un national du même Etat.

4. Les membres siègent à titre individuel, sont indépendants et impartiaux dans l'exercice de leurs mandats et se rendent disponibles pour remplir leurs fonctions de manière effective.

en'). Gennem besøg skal Komitéen undersøge behandlingen af personer, der er berøvet deres frihed, med henblik på at styrke, hvor det måtte være nødvendigt, beskyttelsen af sådanne personer mod tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

Artikel 2

Hver part skal tillade besøg i overensstemmelse med denne konvention til ethvert sted inden for sin jurisdiktion, hvor personer er berøvet deres frihed af en offentlig myndighed.

Artikel 3

Ved anvendelsen af denne konvention skal Komitéen og de kompetente nationale myndigheder hos vedkommende part samarbejde med hinanden.

KAPITEL II

Artikel 4

1. Komitéen består af et antal medlemmer svarende til antallet af parter.

2. Komitéens medlemmer vælges blandt personer af høj moralsk anseelse, der er kendt for deres sagkundskab med hensyn til menneskerettigheder eller som har faglig erfaring på områder, der er omfattet af denne konvention.

3. Der må ikke være to komitémedlemmer, som er statsborgere i samme stat.

4. Medlemmerne skal virke i deres personlige egenskab, skal være uafhængige og upartiske og skal stå til rådighed med henblik på at tjene Komitéen effektivt.

Article 5

1. The members of the Committee shall be elected by the Committee of Ministers of the Council of Europe by an absolute majority of votes, from a list of names drawn up by the Bureau of the Consultative Assembly of the Council of Europe; each national delegation of the Parties in the Consultative Assembly shall put forward three candidates, of whom two at least shall be its nationals.

2. The same procedure shall be followed in filling casual vacancies.

3. The members of the Committee shall be elected for a period of four years. They may only be re-elected once. However, among the members elected at the first election, the terms of three members shall expire at the end of two years. The members whose terms are to expire at the end of the initial period of two years shall be chosen by lot by the Secretary General of the Council of Europe immediately after the first election has been completed.

Article 6

1. The Committee shall meet in camera. A quorum shall be equal to the majority of its members. The decisions of the Committee shall be taken by a majority of the members present, subject to the provisions of Article 10, paragraph 2.

2. The Committee shall draw up its own rules of procedure.

3. The Secretariat of the Committee shall be provided by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 5

1. Les membres du Comité sont élus par le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe à la majorité absolue des voix, sur une liste de noms dressée par le Bureau de l'Assemblée Consultative du Conseil de l'Europe; la délégation nationale à l'Assemblée Consultative de chaque Partie présente trois candidats dont deux au moins sont de sa nationalité.

2. La même procédure est suivie pour pourvoir les sièges devenus vacants.

3. Les membres du Comité sont élus pour une durée de quatre ans. Ils ne sont rééligibles qu'une fois. Toutefois, en ce qui concerne les membres désignés à la première élection, les fonctions de trois membres prendront fin à l'issue d'une période de deux ans. Les membres dont les fonctions prendront fin au terme de la période initiale de deux ans sont désignés par tirage au sort effectué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe immédiatement après qu'il aura été procédé à la première élection.

Article 6

1. Le Comité siège à huis clos. Le quorum est constitué par la majorité de ses membres. Les décisions du Comité sont prises à la majorité des membres présents, sous réserve des dispositions de l'article 10, paragraphe 2.

2. Le Comité établit son règlement intérieur.

3. Le Secrétariat du Comité est assuré par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Artikel 5

1. Komitéens medlemmer vælges af Europarådets Ministerudvalg med absolut flertal på grundlag af en navneliste opstillet af præsidenten for Europarådets Rådgivende Forsamling; hver national delegation fra parterne i Den Rådgivende Forsamling foreslår tre kandidater, hvoraf mindst to af dens egen nationalitet.

2. Samme fremgangsmåde følges ved besættelsen af lejlighedsvis ledige pladser.

3. Komitéens medlemmer vælges for et tidsrum på fire år. De kan kun genvælges én gang. For så vidt angår medlemmer, der vælges ved det første valg, skal funktionstiden for tre medlemmer dog udløbe efter to års forløb. De medlemmer, hvis funktionstid udløber efter forløbet af begyndelsesperioden på to år, vælges ved lodtrækning, der foretages af Europarådets generalsekretær, umiddelbart efter at det første valg har fundet sted.

Artikel 6

1. Komitéen mødes for lukkede døre. Komitéen er beslutningsdygtig, når mere end halvdelen af medlemmerne er tilstede. Komitéens beslutninger træffes med et flertal af de tilstedeværende medlemmers stemmer, bortset fra tilfælde, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 10, stk. 2.

2. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.

3. Sekretariatet for Komitéen stilles til rådighed af Europarådets generalsekretær.

CHAPTER III

Article 7

1. The Committee shall organise visits to places referred to in Article 2. Apart from periodic visits, the Committee may organise such other visits as appear to it to be required in the circumstances.

2. As a general rule, the visits shall be carried out by at least two members of the Committee. The Committee may, if it considers it necessary, be assisted by experts and interpreters.

Article 8

1. The Committee shall notify the Government of the Party concerned of its intention to carry out a visit. After such notification, it may at any time visit any place referred to in Article 2.

2. A Party shall provide the Committee with the following facilities to carry out its task:

- a. access to its territory and the right to travel without restriction;
- b. full information on the places where persons deprived of their liberty are being held;
- c. unlimited access to any place where persons are deprived of their liberty, including the right to move inside such places without restriction;
- d. other information available to the Party which is necessary for the Committee to carry out its task. In seeking such information, the Committee shall have regard to applicable rules of national law and professional ethics.

CHAPITRE III

Article 7

1. Le Comité organise la visite des lieux visés à l'article 2. Outre des visites périodiques, le Comité peut organiser toute autre visite lui paraissant exigée par les circonstances.

2. Les visites sont effectuées en règle générale par au moins deux membres du Comité. Ce dernier peut, s'il l'estime nécessaire, être assisté par des experts et des interprètes.

Article 8

1. Le Comité notifie au gouvernement de la Partie concernée son intention d'effectuer une visite. A la suite d'une telle notification, le Comité est habilité à visiter, à tout moment, les lieux visés à l'article 2.

2. Une Partie doit fournir au Comité les facilités suivantes pour l'accomplissement de sa tâche:

- a. l'accès à son territoire et le droit de s'y déplacer sans restrictions;
- b. tous renseignements sur les lieux où se trouvent des personnes privées de liberté;
- c. la possibilité de se rendre à son gré dans tout lieu où se trouvent des personnes privées de liberté, y compris le droit de se déplacer sans entrave à l'intérieur de ces lieux;
- d. toute autre information dont dispose la Partie et qui est nécessaire au Comité pour l'accomplissement de sa tâche. En recherchant cette information, le Comité tient compte des règles de droit et de déontologie ap-

KAPITEL III

Artikel 7

1. Komitéen tilrettelægger besøg til steder omfattet af artikel 2. Udover periodiske besøg kan Komitéen tilrettelægge sådanne andre besøg, som omstændighederne måtte tilsige.

2. Som hovedregel gennemføres besøg af mindst to medlemmer af Komitéen. Komitéen kan, hvis den finder det nødvendigt, bistås af eksperter og tolke.

Artikel 8

1. Komitéen skal notificere vedkommende parts regering om sin hensigt om at gennemføre et besøg. Efter sådan notifikation kan den til enhver tid besøge ethvert sted omfattet af artikel 2.

2. En part skal stille følgende midler til rådighed for Komitéen med henblik på udførelsen af dens opgaver:

- a. Adgang til dens område og ret til at rejse uden begrænsninger;
- b. fuld oplysning om de steder, hvor personer berøvet deres frihed er anbragt;
- c. ubegrænset adgang til ethvert sted, hvor personer er berøvet deres frihed, herunder ret til at bevæge sig indenfor sådanne steder uden begrænsning;
- d. andre oplysninger parten har til rådighed, som er nødvendige for Komitéen med henblik på udførelsen af dens opgaver. Under indhentelsen af sådanne oplysninger skal Komitéen tage hensyn til derom gældende

3. The Committee may interview in private persons deprived of their liberty.

4. The Committee may communicate freely with any person whom it believes can supply relevant information.

5. If necessary, the Committee may immediately communicate observations to the competent authorities of the Party concerned.

Article 9

1. In exceptional circumstances, the competent authorities of the Party concerned may make representations to the Committee against a visit at the time or to the particular place proposed by the Committee. Such representations may only be made on grounds of national defence, public safety, serious disorder in places where persons are deprived of their liberty, the medical condition of a person or that an urgent interrogation relating to a serious crime is in progress.

2. Following such representations, the Committee and the Party shall immediately enter into consultations in order to clarify the situation and seek agreement on arrangements to enable the Committee to exercise its functions expeditiously. Such arrangements may include the transfer to another place of any person whom the Committee proposed to visit. Until the visit takes place, the Party shall provide information to the Committee about any person concerned.

plicables au niveau national.

3. Le Comité peut s'entretenir sans témoin avec les personnes privées de liberté.

4. Le Comité peut entrer en contact librement avec toute personne dont il pense qu'elle peut lui fournir des informations utiles.

5. S'il y a lieu, le Comité communique sur-le-champ des observations aux autorités compétentes de la Partie concernée.

Article 9

1. Dans des circonstances exceptionnelles, les autorités compétentes de la Partie concernée peuvent faire connaître au Comité leurs objections à la visite au moment envisagé par le Comité ou au lieu déterminé que ce Comité a l'intention de visiter. De telles objections ne peuvent être faites que pour des motifs de défense nationale ou de sûreté publique ou en raison de troubles graves dans les lieux où des personnes sont privées de liberté, de l'état de santé d'une personne ou d'un interrogatoire urgent, dans une enquête en cours, en relation avec une infraction pénale grave.

2. Suite à de telles objections, le Comité et la Partie se consultent immédiatement afin de clarifier la situation et pour parvenir à un accord sur des Ces dispositions peuvent comprendre le transfert dans un autre endroit de toute personne que le Comité a l'intention de visiter. En attendant que la visite puisse avoir lieu, la Partie fournit au Comité des informations sur toute personne concernée.

regler i national lovgivning og faglig etik.

3. Komitéen kan uden opsyn udspørge personer berøvet deres frihed.

4. Komitéen kan kommunikere frit med enhver person, som den tror kan yde relevant oplysning.

5. Om nødvendigt kan Komitéen straks meddele sine bemærkninger til vedkommende parts kompetente myndigheder.

Artikel 9

1. Under særlige omstændigheder kan vedkommende parts kompetente myndigheder gøre indsigelser over for Komitéen på et bestemt tidspunkt eller et bestemt sted foreslået af Komitéen. Sådanne indsigelser kan kun gøres gældende af hensyn til nationalt forsvar, offentlig sikkerhed, alvorlig forstyrrelse af orden på steder, hvor personer er berøvet deres frihed, en persons sundhedstilstand eller at der foregår en hastende efterforskning med tilknytning til en alvorlig forbrydelse.

2. Efter at en sådan indsigelse er gjort gældende, skal Komitéen og parten straks indlede konsultationer med henblik på at afklare situationen og opnå enighed om ordninger, der sætter Komitéen i stand til at kunne udføre sine funktioner hurtigt. Sådanne ordninger kan omfatte overførsel til et andet sted af enhver person, som Komitéen har foreslået at besøge. Indtil besøget finder sted, skal parten give oplysninger til Komitéen om enhver sådan person.

Article 10

1. After each visit, the Committee shall draw up a report on the facts found during the visit, taking account of any observations which may have been submitted by the Party concerned. It shall transmit to the latter its report containing any recommendations it considers necessary. The Committee may consult with the Party with a view to suggesting, if necessary, improvements in the protection of persons deprived of their liberty.

2. If the Party fails to cooperate or refuses to improve the situation in the light of the Committee's recommendations, the Committee may decide, after the Party has had an opportunity to make known its views, by a majority of two-thirds of its members to make a public statement on the matter.

Article 11

1. The information gathered by the Committee in relation to a visit, its report and its consultations with the Party concerned shall be confidential.

2. The Committee shall publish its report, together with any comments of the Party concerned, whenever requested to do so by that Party.

3. However, no personal data shall be published without the express consent of the person concerned.

Article 12

Subject to the rules of confidentiality in Article 11, the Committee shall every year submit to the Committee of Ministers a general report on its activities which shall be

Article 10

1. Après chaque visite, le Comité établit un rapport sur les faits constatés à l'occasion de celle-ci en tenant compte de toutes observations éventuellement présentées par la Partie concernée. Il transmet à cette dernière son rapport qui contient les recommandations qu'il juge nécessaires. Le Comité peut entrer en consultation avec la Partie en vue de suggérer, s'il y a lieu, des améliorations dans la protection des personnes privées de liberté.

2. Si la Partie ne coopère pas ou refuse d'améliorer la situation à la lumière des recommandations du Comité, celui-ci peut décider, à la majorité des deux tiers de ses membres, après que la Partie aura eu la possibilité de s'expliquer, de faire une déclaration publique à ce sujet.

Article 11

1. Les informations recueillies par le Comité à l'occasion d'une visite, son rapport et ses consultations avec la Partie concernée sont confidentiels.

2. Le Comité publie son rapport ainsi que tout commentaire de la Partie concernée, lorsque celle-ci le demande.

3. Toutefois, aucune donnée à caractère personnel ne doit être rendue publique sans le consentement explicite de la personne concernée.

Article 12

Chaque année, le Comité soumet au Comité des Ministres, en tenant compte des règles de confidentialité prévues à l'article 11, un rapport général sur ses activités, qui est

Artikel 10

1. Efter hvert besøg udarbejder Komitéen en beretning om de kendsgerninger, der fremkom under besøget under hensyntagen til enhver bemærkning, som måtte være anført af vedkommende part. Den fremlægger sin beretning for sidstnævnte med de anbefalinger, som den måtte anse for nødvendige. Komitéen kan konsultere parten med henblik på om nødvendigt at foreslå forbedringer af beskyttelsen af personer, der er berøvet deres frihed.

2. Hvis parten undlader at samarbejde eller afslår at forbedre situationen i lyset af Komitéens anbefalinger kan Komitéen, efter at parten har haft mulighed for at give sine synspunkter tilkendte, beslutte med to trediedele flertal at fremkomme med en offentlig udtalelse om sagen.

Artikel 11

1. Oplysningerne indsamlet af Komitéen i forbindelse med et besøg, dens beretning og dens konsultationer med vedkommende part er fortrolige.

2. Komitéen offentliggør sin beretning samt eventuelle bemærkninger fra vedkommende part, hvis parten anmoder den om at gøre det.

3. Oplysning om personlige forhold må dog kun offentliggøres med udtrykkelig tilladelse fra vedkommende person.

Artikel 12

Under iagttagelse af bestemmelserne om fortrolighed i artikel 11 tilsender Komitéen hvert år Ministerudvalget en generel beretning om sin virksomhed, som skal oversendes til Den

transmitted to the Consultative Assembly and made public.

Article 13

The members of the Committee, experts and other persons assisting the Committee are required, during and after their terms of office, to maintain the confidentiality of the facts or information of which they have become aware during the discharge of their functions.

Article 14

1. The names of persons assisting the Committee shall be specified in the notification under Article 8, paragraph 1.

2. Experts shall act on the instructions and under the authority of the Committee. They shall have particular knowledge and experience in the areas covered by this Convention and shall be bound by the same duties of independence, impartiality and availability as the members of the Committee.

3. A Party may exceptionally declare that an expert or other person assisting the Committee may not be allowed to take part in a visit to a place within its jurisdiction.

CHAPTER IV

Article 15

Each Party shall inform the Committee of the name and address of the authority competent to receive notifications to its Government, and of any liaison officer it may appoint.

transmis à l'Assemblée Consultative et rendu public.

Article 13

Les membres du Comité, les experts et les autres personnes qui l'assistent sont soumis, durant leur mandat et après son expiration, à l'obligation de garder secrets les faits ou informations dont ils ont connaissance dans l'accomplissement de leurs fonctions.

Article 14

1. Les noms des personnes qui assistent le Comité sont indiqués dans la notification faite en vertu de l'article 8, paragraphe 1.

2. Les experts agissent sur les instructions et sous la responsabilité du Comité. Ils doivent posséder une compétence et une expérience propres aux matières relevant de la présente Convention et sont liés par les mêmes obligations d'indépendance, d'impartialité et de disponibilité que les membres du Comité.

3. Exceptionnellement, une Partie peut déclarer qu'un expert ou une autre personne qui assiste le Comité ne peut pas être admis à participer à la visite d'un lieu relevant de sa juridiction.

CHAPITRE IV

Article 15

Chaque Partie communique au Comité le nom et l'adresse de l'autorité compétente pour recevoir les notifications adressées à son gouvernement et ceux de tout agent de liaison qu'elle peut avoir désigné.

Rådgivende Forsamling og offentliggøres.

Artikel 13

Medlemmerne af Komitéen, eksperter og andre personer, der bistår Komitéen, skal under og efter deres hverv bevare fortroligheden af de kendsgerninger eller oplysninger, som de er blevet bekendt med under udøvelsen af deres virksomhed.

Artikel 14

1. Navnene på personer, der bistår Komitéen, skal fremgå af notifikationen i medfør af artikel 8, stk. 1.

2. Eksperter handler efter instruktion fra Komitéen og under dennes myndighed. De skal have særlig viden og erfaring på områderne omfattet af denne konvention og er underkastet de samme forpligtelser som medlemmer af Komitéen med hensyn til uafhængighed, upartiskhed og væren til rådighed.

3. En part kan undtagelsesvis erklære, at en ekspert eller anden person, som bistår Komitéen, ikke kan tillades at deltage i et besøg til et sted inden for dets jurisdiktion.

KAPITEL IV

Artikel 15

Hver part oplyser Komitéen om navn og adresse på den myndighed, der kan modtage notifikationer til dens regering, og på enhver forbindelsesperson, som den måtte udpege.

Article 16

The Committee, its members and experts referred to in Article 7, paragraph 2, shall enjoy the privileges and immunities set out in the annex to this Convention.

Article 16

Le Comité, ses membres et les experts mentionnés à l'article 7, paragraphe 2, jouissent des privilèges et immunités prévus par l'annexe à la présente Convention.

Artikel 16

Komitéen, dens medlemmer og eksperter omfattet af artikel 7, stk. 2, skal nyde de privilegier og immuniteter, der er anført i bilaget til denne konvention.

Article 17

1. This Convention shall not prejudice the provisions of domestic law or any international agreement which provide greater protection for persons deprived of their liberty.

2. Nothing in this Convention shall be construed as limiting or derogating from the competence of the organs of the European Convention on Human Rights or from the obligations assumed by the Parties under that Convention.

3. The Committee shall not visit places which representatives or delegates of protecting powers or the International Committee of the Red Cross effectively visit on a regular basis by virtue of the Geneva Conventions of 12 August 1949 and the Additional Protocols of 8 June 1977 thereto.

Article 17

1. La présente Convention ne porte pas atteinte aux dispositions de droit interne ou des accords internationaux qui assurent une plus grande protection aux personnes privées de liberté.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme une limite ou une dérogation aux compétences des organes de la Convention européenne des Droits de l'Homme ou aux obligations assumées par les Parties en vertu de cette Convention.

3. Le Comité ne visitera pas les lieux que des représentants ou délégués de puissances protectrices ou du Comité international de la Croix-Rouge visitent effectivement et régulièrement en vertu des Conventions de Genève du 12 août 1949 et de leurs Protocoles additionnels du 8 juin 1977.

Artikel 17

1. Denne konvention er ikke til hinder for bestemmelser i national lovgivning eller enhver international aftale, som yder større beskyttelse for personer berøvet deres frihed.

2. Intet i denne konvention kan forstås som en begrænsning af eller fravigelse fra kompetencen hos organerne under Den europæiske Menneskerettighedskonvention eller forpligtelser, der påhviler parterne i henhold hertil.

3. Komitéen skal ikke besøge steder, som repræsentanter for eller delegerede fra beskyttelsesmagter eller Den internationale Røde Kors Komité besøger effektivt og regelmæssigt i medfør af Genève-konventionerne af 12. august 1949 og tilfølsprotokollerne dertil af 8. juni 1977.

CHAPTER V

Article 18

This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

CHAPITRE V

Article 18

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe. Elle sera soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

KAPITEL V

Artikel 18

Konventionen er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater. Den skal ratificeres, tiltrædes eller godkendes. Ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrumenter deponeres hos Europarådets generalsekretær.

Article 19

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of Article 18.

2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 20

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any

Article 19

1. La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle sept Etats membres du Conseil de l'Europe auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention conformément aux dispositions de l'article 18.

2. Pour tout Etat membre qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 20

1. Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2. Tout Etat peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3. Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout terri-

Artikel 19

1. Konventionen træder i kraft på den første dag af måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder efter den dato, hvor syv medlemsstater af Europarådet har udtrykt deres samtykke til at blive forpligtet af konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18.

2. Med hensyn til enhver medlemsstat, som efterfølgende udtrykker samtykke til at være forpligtet af den, træder konventionen i kraft på den første dag af måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder efter datoen for deponering af ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrumentet.

Artikel 20

1. Enhver stat kan på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af sit ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrument nærmere angive, for hvilket område eller hvilke områder konventionen skal gælde.

2. Enhver stat kan til enhver tid efterfølgende ved erklæring til Europarådets generalsekretær udvide anvendelsen af denne konvention til ethvert andet område nærmere angivet i erklæringen. Med hensyn til et sådant område træder konventionen i kraft på den første dag af den første måned efter udløbet af et tidsrum på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan erklæring.

3. Enhver erklæring afgivet under de to forudgående stykker kan med hensyn til ethvert

territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

No reservation may be made in respect of the provisions of this Convention.

Article 22

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of twelve months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 23

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 19 and 20;
- d. any other act, notification or communication relating to this Convention, except for action taken in pursuance of Articles 8 and 10.

toire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 21

Aucune réserve n'est admise aux dispositions de la présente Convention.

Article 22

1. Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de douze mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 23

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe:

- a. toute signature;
- b. le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation;
- c. toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément à ses articles 19 et 20;
- d. tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention, à l'exception des mesures prévues aux articles 8 et 10.

område, nærmere angivet i en sådan erklæring, trækkes tilbage ved en notifikation til generalsekretæren. Tilbagekaldelsen får virkning fra den første dag af måneden efter udløbet af et tidsrum på tre måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af en sådan notifikation.

Artikel 21

Der kan ikke tages forbehold vedrørende bestemmelser i denne konvention.

Artikel 22

1. Enhver part kan til hver en tid træde tilbage fra denne konvention ved en notifikation til generalsekretæren for Europarådet.

2. En sådan opsigelse får virkning fra den første dag af måneden efter udløbet af et tidsrum på tolv måneder efter datoen for generalsekretærens modtagelse af notifikationen.

Artikel 23

Europarådets generalsekretær giver medlemsstaterne af Europarådet oplysning om:

- a. Enhver undertegnelse;
- b. deponering af ethvert ratifikations-, tiltrædelses- eller godkendelsesinstrument;
- c. enhver dato for ikrafttræden af denne konvention i overensstemmelse med artikel 19 og 20;
- d. enhver anden handling, notifikation eller meddelelse med tilknytning til denne konvention bortset fra handlinger i medfør af artikel 8 og 10.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 26th day of November 1987, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Strasbourg, le 26 novembre 1987, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe.

Til bekræftelse heraf har de nedenstående, som er behørigt befuldmægtiget dertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 26. november 1987 på engelsk og fransk, således at begge tekster har samme gyldighed, i et enkelt eksemplar, som skal opbevares i Europarådets arkiver. Europarådets generalsekretær skal fremsende bekræftede kopier til hver af Europarådets medlemslande.

ANNEX

Privileges and immunities

(Article 16)

1. For the purpose of this annex, references to members of the Committee shall be deemed to include references to experts mentioned in Article 7, paragraph 2.

2. The members of the Committee shall, while exercising their functions and during journeys made in the exercise of their functions, enjoy the following privileges and immunities:

- a. immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;
- b. exemption from any restrictions on their freedom of movement: on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country

ANNEXE

Privilèges et immunités

(article 16)

1. Aux fins de la présente annexe, les références aux membres du Comité incluent les experts mentionnés à l'article 7, paragraphe 2.

2. Les membres du Comité jouissent, pendant l'exercice de leurs fonctions ainsi qu'au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, des privilèges et immunités suivants:

- a. immunités d'arrestation ou de détention et de saisie de leurs bagages personnels et, en ce qui concerne les actes accomplis par eux en leur qualité officielle, y compris leurs paroles et écrits, immunités de toute juridiction;
- b. exemption à l'égard de toutes mesures restrictives relatives à leur liberté de mouvement: sortie de et rentrée dans leur pays de résidence et entrée dans le et sortie du pays dans lequel ils exercent leurs fonctions, ainsi qu'à l'égard de toutes

BILAG

Privilegier og immuniteter

(Artikel 16)

1. Med henblik på dette bilag skal henvisninger til medlemmer af Komitéen forstås som også omfattende henvisninger til eksperter nævnt i artikel 7, stk. 2.

2. Medlemmer af Komitéen har under udøvelsen af deres virksomhed og under rejser foretaget under udøvelsen af deres virksomhed følgende privilegier og immuniteter:

- a. Immunitet mod anholdelse, fængsling og tilbageholdelse og mod beslaglæggelse af deres personlige bagage, samt immunitet mod retlige skridt af enhver art med hensyn til talte eller skrevne ord og alle handlinger foretaget af dem i officiel egenkab;
- b. fritagelse for enhver begrænsning i deres bevægelsesfrihed ved udrejse fra og tilbagevenden til deres opholdsland, og indrejse i og udrejse fra det land, i hvilket de udøver deres virksomhed, og fra registrering som udlænding i det land, de be-

which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3. In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of the Committee shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded:

- a. by their own government, the same facilities as those accorded to senior officials travelling abroad on temporary official duty;
- b. by the governments of other Parties, the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4. Documents and papers of the Committee, insofar as they relate to the business of the Committee, shall be inviolable.

The official correspondence and other official communications of the Committee may not be held up or subjected to censorship.

5. In order to secure for the members of the Committee complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

6. Privileges and immunities are accorded to the members of the Committee, not for the personal benefit of the individuals themselves but in order to safe-

formalités d'enregistrement des étrangers, dans les pays visités ou traversés par eux dans l'exercice de leurs fonctions.

3. Au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, les membres du Comité se voient accorder, en matière de douane et de contrôle des changes:

- a. par leur propre gouvernement, les mêmes facilités que celles reconnues aux hauts-fonctionnaires se rendant à l'étranger en mission officielle temporaire;
- b. par les gouvernements des autres Parties, les mêmes facilités que celles reconnues aux représentants de gouvernements étrangers en mission officielle temporaire.

4. Les documents et papiers du Comité sont inviolables, pour autant qu'ils concernent l'activité du Comité.

La correspondance officielle et autres communications officielles du Comité ne peuvent être retenues ou censurées.

5. En vue d'assurer aux membres du Comité une complète liberté de parole et une complète indépendance dans l'accomplissement de leurs fonctions, l'immunité de juridiction en ce qui concerne les paroles ou les écrits ou les actes émanant d'eux dans l'accomplissement de leurs fonctions continuera à leur être accordée même après que le mandat de ces personnes aura pris fin.

6. Les privilèges et immunités sont accordés aux membres du Comité, non pour leur bénéfice personnel, mais dans le but d'assurer en toute indé-

søger eller gennem hvilket de rejser under udøvelsen af af deres virksomhed.

3. Under rejser foretaget i udøvelsen af deres virksomhed skal Komitéens medlemmer i spørgsmål vedrørende told- og valutakontrol tilstås:

- a. Af deres egen regering de samme fordele, som tilstås overordnede embedsmænd, der rejser udenlands på midlertidig tjenesterejse;
- b. af andre parters regeringer de samme fordele, som tilstås repræsentanter for fremmede regeringer på midlertidig tjenesterejse.

4. Komitéens dokumenter og papirer, for så vidt de har tilknytning til Komitéens virksomhed, er ukrænkelige.

Komitéens officielle korrespondance og anden officiel kommunikation må ikke tilbageholdes eller underkastes censur.

5. Med henblik på at sikre Komitéens medlemmer fuldstændig talefrihed og fuldstændig uafhængighed i udførelsen af deres pligter, skal immunitet mod retsforfølgning med hensyn til talte eller skrevne ord og alle handlinger i udførelsen af deres pligter fortsat tilstås, uanset at de pågældende personer ikke længere udfører sådanne pligter.

6. Privilegier og immuniteter tilstås Komitéens medlemmer, ikke til personlig fordel for de pågældende selv, men med henblik på at beskytte den uaf-

guard the independent exercise of their functions. The Committee alone shall be competent to waive the immunity of its members; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of one of its members in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

pendance l'exercice de leurs fonctions. Le Comité a seule qualité pour prononcer la levée des immunités ; il a non seulement le droit, mais le devoir de lever l'immunité d'un de ses membres dans tous les cas où, à son avis, l'immunité empêcherait que justice ne soit faite et où l'immunité peut être levée sans nuire au but pour lequel elle est accordée.

hængige udøvelse af deres virksomhed. Kun Komitéen kan give afkald på dens medlemmers immunitet; den har ikke alene ret, men også pligt til at give afkald på et af dens medlemmers immunitet i tilfælde, hvor immuniteten, efter dens opfattelse, ville stå i vejen for retfærdighed, og hvor der kan gives afkald uden skadelige følger for det formål, for hvilket immuniteten er tilstået.

Bemærkninger til forslaget

I. Historisk baggrund

1. Forbud mod tortur i FN-sammenhæng

Skabelsen af FN efter afslutningen af anden Verdenskrig blev begyndelsen til en omfattende udbygning af den folkeretlige regulering af menneskerettigheder og de folkeretlige og politiske muligheder for at sikre deres overholdelse. Allerede ved at tilslutte sig FN's Pakt har staterne forpligtet sig til at virke for menneskerettighedernes beskyttelse, hvilket har været en væsentlig begrundelse for at dette spørgsmål ikke længere anses for at være et indre anliggende, som ingen andre stater har ret til at blande sig i.

Under udviklingen af den folkeretlige beskyttelse af menneskerettighederne har forbud mod tortur haft en fremtrædende plads. Der findes et politisk forpligtende forbud mod tortur i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder af 10. december 1948. I FN-konventionen om Borgerlige og Politiske Rettigheder af 16. december 1966, der trådte i kraft i 1976, blev dette udmøntet i et folkeretligt forpligtende forbud mod tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionens art. 7). Der henvises til Folketingstidende 1970/71, tillæg A sp. 1719 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 3069-3088 og 7716-7717.

Senest er der den 10. december 1984 blevet vedtaget en særlig FN-konvention om Forbud mod Tortur og anden Grusom, Umenneskelig eller Nedværdigende Behandling eller Straf. Konventionen trådte i kraft den 26. juni 1987. Der henvises til Folketingstidende 1986/87, tillæg A sp. 3983 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 7326-7338 og sp. 11097-11098.

2. Forbud mod tortur i Europarådssammenhæng

Den 4. november 1950 undertegnede Danmark sammen med de øvrige medlemsstater af Europarådet Den europæiske Menneskerettighedskonvention i Rom. Danmark ratificerede konventionen den 13. april 1953. Konventionen, der trådte i kraft den 3. september 1953, indeholder i artikel 3 et forbud mod tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Der henvises til Rigsdagstidende

1952/53, tillæg A sp. 3025 ff og Forhandlinger i Folketinget sp. 1385-1459 og sp. 3492-3497 samt Rigsdagstidende 1952/53, Forhandlinger i Landstinget sp. 689-700 og sp. 753-755.

Deltagerstaternes kontrol med overholdelsen af denne og de øvrige bestemmelser i Menneskerettighedskonventionen er sikret gennem oprettelse af en Kommission og en Domstol.

Deltagerstaterne og enkeltpersoner kan indbringe klager over påståede konventionsbrud for Kommissionen. Deltagerstaternes ret til at klage til Kommissionen er ubetinget. Enkeltpersoners klageret er betinget af, at den stat, mod hvem klagen er rettet, ved en særlig erklæring har anerkendt Kommissionens kompetence til at modtage og behandle sådanne klager. Denne klageprocedure – den såkaldte individuelle klageret – repræsenterede en central nydannelse i den internationale beskyttelse af menneskerettighederne, særligt gennem den mulighed, der åbnedes for den enkelte statsborger til selv at føre sin sag ved et internationalt forum.

Klagesager kan henvises til Domstolen af Kommissionen selv eller af en deltagerstat. Enkeltpersoner har derimod ingen adgang til selv at indbringe deres sag for Domstolen. Domstolen afgør indbragte klager endeligt og bindende. Domstolens kompetence til at modtage og afgøre klager er betinget af, at vedkommende stat har afgivet en særlig erklæring om udtrykkelig anerkendelse deraf.

Igennem årene er det fra flere sider gjort gældende, at tortur samt umenneskelig og vanærende behandling og straf repræsenterer så grove krænkelse af de fundamentale menneskerettigheder, at den i Den europæiske Menneskerettighedskonvention hjemlede klageprocedure burde suppleres med ikke-juridiske midler af forebyggende karakter. Erfaringer har vist, at behovet for en udvidet beskyttelse på dette område er særligt stort for personer, der er berøvet deres frihed.

Dette er baggrunden for, at Europarådets rådgivende Forsamling den 28. september 1983 vedtog en henstilling til Ministerudvalget, i hvilken det anbefales at vedtage en europæisk konvention om fri-

F. t. beslutn. vedr. Forebyggelse af Tortur m.v.

hedsberøvede personers beskyttelse mod tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

På dette grundlag fik Europarådets Styringskomité for Menneskerettigheder og et herunder nedsat udvalg af juridiske eksperter i januar 1984 til opgave at udarbejde et udkast til en konvention om frihedsberøvede personers beskyttelse mod tortur m.v. til forelæggelse for Ministerudvalget.

Ekspertudvalget behandlede sagen under 7 mødesamlinger i perioden maj 1984-juni 1986, under hvilke udvalget bl.a. havde lejlighed til at rådføre sig med Kommissionen og Domstolen.

Et konventionsforslag fra ekspertudvalget blev færdigbehandlet i Styringskomitéen for Menneskerettigheder i november 1986 og derpå forelagt for Den Rådgivende Forsamling. I en udtalelse af 27. marts 1987 meddelte Forsamlingen sin tilslutning til forslaget. Ministerudvalget vedtog konventionen den 26. juni 1987. Konventionen åbnedes for undertegnelse den 26. november 1987. Den undertegnedes på åbningsdagen af følgende 19 af Europarådets 21 medlemsstater: Danmark, Belgien, Cypern, Frankrig, Forbundsrepublikken Tyskland, Grækenland, Island, Italien, Liechtenstein, Luxembourg, Malta, Holland, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Schweiz, Storbritannien og Østrig.

Konventionen træder i kraft den 1. februar 1989.

Konventionen er nu undertegnet af samtlige Europarådets 21 medlemsstater og er pr. 15. december 1988 ratificeret eller godkendt af Tyrkiet, Irland, Malta, Nederlandene, Sverige, Luxembourg, Schweiz og Storbritannien.

II. Danmarks ratifikation

Ved ratifikation påtager Danmark sig en folkeretlig forpligtelse til at give den i medfør af konventionen oprettede Komité adgang til sit jurisdiktionsområde og til at samarbejde med Komitéen i overensstemmelse med konventionens bestemmelser.

Danmark forpligter sig endvidere til at indrømme Komitéen, dens medlemmer og eksperter de i bilaget til konventionen nævnte privilegier og immuniteter, der har til formål at give de pågældende mulighed for uhindret at udføre de opgaver, der følger af konventionen.

Spørgsmålet om dansk ratifikation har været forelagt Justitsministeriet, som har meddelt tilslutning hertil, og som tillige har udtalt, at dansk ratifikation ikke forudsætter ændringer i dansk lovgivning.

Ratifikationen medfører ingen finansielle forpligtelser.

Konventionen træder for Danmarks vedkommende i kraft den første dag i måneden efter udløbet af et tidsrum på 3 måneder fra deponeringen af det

danske ratifikationsinstrument hos Europarådets Generalsekretær.

III. Konventionens indhold

A. Oversigt over konventionens bestemmelser

I præamblen erindres om de forpligtelser, der påhviler Europarådets medlemsstater i medfør af Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Specielt fremhæves konventionens artikel 3, ifølge hvilken ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Der udtrykkes forventning om, at frihedsberøvede personers beskyttelse mod tortur m.v. vil kunne styrkes ved ikke-juridiske midler af forebyggende karakter.

Konventionen indeholder ingen definition af, hvad der skal forstås ved tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Begrebsbestemmelsen i så henseende antages at være den samme som den, der gælder i forhold til Den europæiske Menneskerettighedskonvention i lyset af kontrolorganernes praksis omkring artikel 3.

FN's Torturkonvention indeholder i artikel 1, stk. 1 en definition af begrebet 'tortur', hvorefter det omfatter 'enhver handling, ved hvilken stærk smerte eller lidelse, enten fysisk eller mental, bevidst påføres en person med det formål at fremskaffe oplysninger eller en tilståelse fra denne eller en trediemand, at straffe ham for en handling, som han selv eller en trediemand har begået eller mistænkes for at have begået, eller at skræmme eller lægge tvang på ham eller en trediemand, eller af nogen grund baseret på nogen form for forskelsbehandling, når en sådan smerte eller lidelse påføres af eller på opfordring af en offentligt ansat eller en anden person, der virker i embeds medfør eller med en sådan persons samtykke eller indvilligelse. Smerte eller lidelse, der alene er en naturlig eller tilfældig følge eller del af lovlige sanktioner, er ikke omfattet.'

Denne definition må antages at få en vis indflydelse på, hvad der skal forstås ved begrebet tortur i Europarådskonventionen.

Den i sidste punktum indeholdte undtagelse af smerte og lidelse i tilknytning til lovlige sanktioner blev indføjet på foranledning af stater med andre retssystemer end de europæiske, hvor man har korporlige strafformer såsom piskning og lemlæstelse.

Det må antages, at forhold kan blive anset for tortur under Den europæiske Torturkonvention, uanset at de pågældende overgreb ikke tjener de i FN-konventionens artikel 1, stk. 1 angivne formål, men er begået f.eks. af lyst. Det må endvidere antages, at torturbegrebet i europæisk sammenhæng efter

omstændighederne kan omfatte undladelser, f.eks. af at give fanger mad og drikke.

Kapitel I (art. 1-3) indeholder konventionens hovedprincipper, ifølge hvilke der skal oprettes en komité som deltagerstaterne skal give adgang til at aflægge besøg overalt på deres jurisdiktionsområde, hvor der befinder sig frihedsberøvede personer. Til hovedprincipperne hører endvidere, at Komitéen og deltagerstaternes kompetente myndigheder skal samarbejde med hinanden. Kapitel II (art. 4-6) angiver reglerne om Komitéens sammensætning og forretningsorden. Kapitel III (art. 7-14) indeholder reglerne om Komitéens besøg og rapportering. Kapitel IV (art. 15-17) angiver reglerne om Komitéens privilegier og immuniteter samt forholdet til deltagerstaternes forpligtelser ifølge andre konventioner. Kapitel V (art. 18-23) indeholder sædvanlige afslutningsbestemmelser om ratifikation, ikrafttrædelse m.v.

B. Gennemgang af konventionens enkelte bestemmelser

Artikel 1 foreskriver oprettelsen af en "Europæisk Komité" til forebyggelse af tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. Det fastslås, at Komitéens opgave er gennem besøg at undersøge behandlingen af personer berøvet deres frihed med henblik på – hvor det måtte være nødvendigt – at styrke frihedsberøvede personers beskyttelse mod tortur og umenneskelig eller vanærende behandling eller straf.

Artikel 2 pålægger deltagerstaterne at tillade besøg i overensstemmelse med konventionens regler til ethvert sted inden for deres jurisdiktionsområde, hvor personer er berøvet deres frihed af en offentlig myndighed.

Forpligtelsen består ubetinget og under alle forhold, således også under krig og under interne uroligheder, herunder borgerkrig. Under væbnede konflikter bør Komitéen dog ikke besøge steder, som repræsentanter for eller delegerede fra beskyttelsesmagter eller Den internationale Komité for Røde Kors besøger effektivt og regelmæssigt i medfør af Genève-konventionerne, jfr. konventionens artikel 17, stk. 3 og bemærkningerne hertil.

Komitéen har ret til at besøge ethvert sted, hvor personer er berøvet deres frihed af en offentlig myndighed, uanset grunden hertil. Eksempelvis skal Komitéen således have adgang til at besøge politistationer, arresthuse og fængsler, hvor der er indsat varetægtsfængslede og/eller strafafsonere. Komitéen vil tillige kunne aflægge besøg i sikrede og lukkede afdelinger i institutioner beregnet til døgnophold for børn og unge under forsorg samt for personer med vidtgående psykiske handicaps. Komitéen

skal endvidere have adgang til at besøge hospitaler, hvor sindssyge personer er tvangsindlagt.

Artikel 3 fastslår som generelt princip, at Komitéen og deltagerstaternes kompetente myndigheder skal samarbejde med hinanden. Et sådant samarbejde er særlig relevant i relation til de i *artiklerne 2, 8, 9 og 10* indeholdte bestemmelser.

Efter *artikel 4* skal Komitéen bestå af et antal uafhængige medlemmer, der svarer til antallet af kontraherende stater, dog således at der ikke må være to komitémedlemmer, som er statsborgere i samme stat. Som medlemmer af Komitéen vil kunne vælges menneskerettighedseksperter og andre personer med faglig erfaring på områder omfattet af konventionen. Udover menneskerettighedseksperter vil der eksempelvis kunne udpeges personer med erfaring fra fængselsadministration eller med særlig baggrund fra psykiatriske afdelinger med tvangsindlagte patienter, og læger med særlig erfaring i behandling af torturofre.

Artikel 5 indeholder regler om fremgangsmåden for valg af medlemmer til Komitéen. Fremgangsmåden svarer til den, der er gældende for udvælgelse af medlemmer til Den europæiske Menneskerettighedskommission. Komitéens medlemmer vælges herefter af Europarådets Ministerudvalg på grundlag af en navneliste, der er opstillet af Den rådgivende Forsamlings præsidium. Komitémedlemmerne vælges for en periode på fire år, idet funktionsperioden udløber allerede efter to års forløb for tre af de medlemmer, der vælges ved det første valg.

Reglerne om Komitéens beslutningsprocedure og fastsættelse af forretningsorden er indeholdt i *artikel 6*.

Komitéens besøg kan ifølge *artikel 7 stk. 1* foregå dels med faste mellemrum efter en forud fastlagt generel tidsplan (periodiske besøg) dels efter konkret opstået behov, f.eks. fremkomme beretninger om begået tortur.

Artikel 7 stk. 2 foreskriver, at besøg som hovedregel skal gennemføres af mindst to medlemmer af Komitéen. Besøg vil dog undtagelsesvis kunne gennemføres af et enkelt medlem af Komitéen. Dette vil eksempelvis kunne ske, dersom en pludseligt opstået situation gør aflæggelse af et hastebesøg nødvendigt på et tidspunkt, hvor Komitéens øvrige medlemmer er forhindrede.

Efter *artikel 8 stk. 1* skal Komitéen forud for ethvert besøg foretage notifikation af regeringen for den pågældende stat. Notifikation bør indeholde oplysning om hvilket sted, der agtes besøgt, tidspunkt for besøget, Komitéens sammensætning ved den pågældende lejlighed og navnene på eventuelle eksperter og tolke, der måtte ledsage Komitéen.

Artikel 8 stk. 2-4 indeholder regler om deltagerstaternes forpligtelser til at bistå Komiteen, herunder forpligtelsen til at give Komiteen oplysninger om og ubegrænset adgang til ethvert sted, hvor frihedsberøvede personer er anbragt.

Komiteen har ifølge *artikel 8 stk. 5* ret til allerede under besøget at gøre den pågældende stats kompetente myndigheder bekendt med sine foreløbige bemærkninger. Adgangen til at fremkomme med foreløbige bemærkninger forudses alene anvendt i hastende undtagelsestilfælde, f.eks. i tilfælde, hvor der er et påtrængende behov for at forbedre forholdene for frihedsberøvede personer. Disse bemærkninger kan ikke erstatte den beretning Komiteen ifølge *artikel 10* skal afgive efter besøget.

Artikel 9 stk. 1 indeholder en udtømmende opregning af de undtagelsestiltag i hvilke en deltagerstat kan modsætte sig besøg af Komiteen på et af Komiteen foreslået tidspunkt eller sted. En sådan afvisning af Komiteen kan således alene begrundes med hensynet til det nationale forsvar, den offentlige sikkerhed, alvorlig uorden på steder, hvor personer er berøvet deres frihed, en persons sundhedstilstand eller at der foregår en hastende efterforskning med tilknytning til en alvorlig forbrydelse.

Artikel 9 stk. 2 fastsættes det, at der skal indledes konsultationer mellem Komiteen og den pågældende deltagerstat i tilfælde, hvor en eller flere af de i stk. 1 nævnte omstændigheder er blevet påberåbt som grundelse for, at et besøg ikke vil kunne afvikles. Konsultationen har til formål at afklare situationen og tilvejebringe enighed om en ordning, der uden unødigt forsinkelse sætter Komiteen i stand til at undersøge behandlingen af de personer, der tilbageholdes på det sted, Komiteen ønsker at besøge. I tilfælde, hvor et ønsket besøg ikke har kunnet komme i stand på grund af hensynet til det nationale forsvar eller den offentlige sikkerhed, kan ordningen omfatte de frihedsberøvede personers overflytning til et andet sted.

Ifølge *artikel 10* skal Komiteen efter ethvert besøg udarbejde en beretning om de kendsgerninger, der fremkom under besøget. Beretningen skal tillige tage hensyn til de bemærkninger, der måtte være fremkommet fra den pågældende deltagerstat. Komiteen kan i forbindelse hermed konsultere staten og eventuelt fremkomme med nødvendige anbefalinger.

Såfremt den pågældende deltagerstat undlader at samarbejde eller undlader at forbedre situationen i lyset af Komiteens anbefalinger har Komiteen i medfør af *artikel 10 stk. 2* adgang til at fremkomme med en offentlig udtalelse om sagen. Beslutningen herom skal træffes af Komiteen med to trediedels

flertal efter at den pågældende stat har haft lejlighed til at fremkomme med sine synspunkter.

Artikel 11 fastslår som princip, at oplysninger indsamlet af Komiteen, Komiteens beretning og dens konsultationer med vedkommende deltagerstat er fortrolige. Komiteens beretning og eventuelle bemærkninger hertil fra en deltagerstat kan dog offentliggøres ifølge anmodning fra den pågældende deltagerstat.

Ifølge *artikel 12* skal Komiteen årligt afgive en generel beretning om sin virksomhed til Ministerudvalget. Beretningen bør udarbejdes med henblik på oversendelse til Den Rådgivende Forsamling og påfølgende offentliggørelse.

Artikel 13 pålægger Komiteens medlemmer, eksperter og andre personer, der bistår Komiteen, tavshedspligt for så vidt angår kendsgerninger og oplysninger, som de har fået kendskab til under udøvelsen af deres virksomhed.

Artikel 14 omhandler spørgsmål vedrørende de personer, som bistår Komiteen, herunder de krav, der gælder for Komiteens eksperter. Det fremgår af *stk. 3*, at den pågældende deltagerstat kun i sjældne undtagelsestilfælde vil kunne nægte en af Komiteen udpeget medhjælper adgang til at deltage i et besøg på dens territorium.

Konventionens deltagerstater skal ifølge *artikel 15* gøre Komiteen bekendt med, hvilke myndigheder og personer, der kan modtage meddelelser på deres vegne.

Artikel 16 fastslår, at Komiteens medlemmer og eksperter skal nyde de privilegier og immuniteter, der er anført i bilaget til konventionen. De heri indeholdte regler om privilegier og immuniteter har til formål at give de pågældende mulighed for uhindret at udføre de opgaver, der følger af konventionen. Reglerne er udformet på grundlag af de bestemmelser, der gælder for Kommissionen og Domstolen under Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af *artikel 17 stk. 1*, at konventionens regler ikke vil kunne påberåbes til støtte for en fravigelse eller indskrænkende fortolkning af bestemmelser i national lovgivning eller international aftale, som måtte indebære en mere vidtgående beskyttelse af personer berøvet deres frihed.

Artikel 17 stk. 2 fastslår, at konventionens regler ikke indebærer nogen ændring i de deltagende staters forpligtelser i medfør af Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Det fremgår endvidere, at konventionens regler ikke gør indgreb i de kompetenceområder og beføjelser, der er tillagt Kommissionen og Domstolen under Den europæiske Menneskerettighedskonvention. Komiteen vil således ikke

kunne beskæftige sig med sager, der verserer ved Kommissionen eller Domstolen. Komitéen vil ej heller være kompetent til at fremkomme med fortolkninger af bestemmelser i Den europæiske Menneskerettighedskonvention.

Konventionens regler gælder både i fredstid og under væbnede konflikter. For så vidt angår krigsfanger og internerede civile under væbnede konflikter følger det imidlertid af *artikel 17 stk. 3*, at besøg af delegerede fra beskyttelsesmagter eller Den internationale Røde Kors Komité har forret frem for besøg af Komitéen. Komitéen skal således alene besøge

krigsfanger og internerede civile, i det omfang disse ikke besøges effektivt og regelmæssigt af repræsentanter for eller delegerede fra beskyttelsesmagter eller Den internationale Røde Kors Komité i medfør af henholdsvis artikel 126 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger og artikel 143 i Genèvekonventionen af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid.

Artikel 18-23 indeholder sædvanlige afslutningsbestemmelser om konventionens undertegnelse, ratifikation, ikrafttrædelse m.v.